

Sygn. akt II W 160/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela : ----

po rozpoznaniu dnia 13 września 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. M. , s. T. i K. z d. K. , ur. (...) w W.

obwinionego o to, że :

w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 52 km/h jadąc z prędkością 102 km/h,

tj. o czyn z art. 92a k.w.

I. Obwinionego M. M. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 50 km/h, jadąc z prędkością 100 km/h to jest popełnienia czynu z art. 92a k.w. i za to na podstawie art. 92a k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;

II. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od obwinionego M. M. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) w tym 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 160/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2017 r. o godz. 15.10 w miejscowości K. , gm. S. , woj. (...) , ul. (...) na terenie zabudowanym gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h pełniący służbę radiowozem oznakowanym funkcjonariusz Policji z (...) w L. sierż. szt. M. B. po dokonaniu pomiaru prędkości samochodu marki V. o nr rej. (...) jadącego z kierunku miejscowości O. za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) podjął decyzję o zatrzymaniu do kontroli drogowej tego samochodu. Powodem zatrzymania samochodu marki V. o nr rej. (...) do kontroli drogowej był fakt iż kierowca tego pojazdu poruszał się z prędkości 102 km/h i o 52 km/h przekroczył dopuszczalną w tym miejscu prędkość 50 km/h. Kierowcą zatrzymanego pojazdu okazał się po wylegitymowaniu obwiniony M. M. , któremu sierż. szt. M. B. okazał dokonany za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) pomiar prędkości .

Pomiar prędkości samochodu marki V. o nr rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) został wykonany przez sierż. szt. M. B. z odległości 120 m (k. 1) . Pomiar prędkości samochodu marki V. o nr rej. (...) został wykonany na prostym odcinku jezdni (k. 1 , k. 38) .

Laserowe urządzenia pomiarowe (...) nr fabryczny (...) posiadało aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwo legalizacji ponownej (k. 2) .

Zgodnie z instrukcją obsługi laserowego urządzenia pomiarowego (...) błąd pomiaru wynosi +/- 2 km/h (k. 26 -27) .

Obwiniony M. M. ma ukończone 48 lat , jest stanu wolnego , nie posiada nikogo na utrzymaniu , prowadzi własną działalność gospodarczą i uzyskuje dochód w wysokości 2000-3000 zł miesięcznie , nie był karany , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień obwinionego M. M. (k. 8 i k. 38) , zeznań świadka M. B. (k. 38- 39) , notatki urzędowej (k. 1) , świadectwa legalizacji ponownej (k. 2) , informacji o wykroczeniach drogowych (k. 9) i sprzeciwu od wyroku nakazowego wraz z załącznikami (k. 23-27) .

Obwiniony M. M. staną pod zarzutem , iż w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 52 km/h jadąc z prędkością 102 km/h, to jest popełnienia czynu z art. 92 a k.w. .

Obwiniony M. M. podczas przesłuchania w charakterze obwinionego (k. 8) i na rozprawie przed Sądem (k. 38) nie przyznał do pehnienia zarzucanego mu czynu . Obwiniony M. M. podczas przesłuchania w charakterze obwinionego odmówił składania wyjaśnień (k. 8) . Natomiast na rozprawie przed Sądem obwiniony M. M. wyjaśnił jaki przebieg miała kontrola drogowa w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. . Obwiniony M. M. wskazał iż tego dnia wyprzedzał inny samochód jadąc z prędkością 70-80 km/h . Następnie wrócił na swój pas jezdni i został zatrzymany przez patrol policji . Obwiniony M. M. przyznał iż po zatrzymaniu policjant okazał mu urządzenie którym został wykonany pomiar na którego ekranie była prędkość i czas pomiaru . Ponadto obwiniony M. M. stwierdził iż w jego ocenie na pewno nie jechał z prędkością 102 km/h .

Sąd dał pełną wiarę wyjaśnieniom obwinionej M. M. w części w której stwierdził po zatrzymaniu do kontroli drogowej funkcjonariusz Policji okazał mu ręczny miernik prędkości na którym był wskazany czas pomiaru oraz prędkość . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień obwinionego M. M. z której wynika iż przed zatrzymaniem do kontroli drogowej wyprzedzał inny samochód . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego M. M. są dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza z zeznanymi świadka : M. B. (k. 38-39) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i notatką urzędową (k. 1) .

Na wiarę nie zasługuje natomiast pozostała część wyjaśnień obwinionego M. M. w której stwierdził iż przed kontrolą drogową kierowany przez niego samochód poruszał się z prędkością 70-80 km/h . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego są wewnątrznie sprzeczne , niejasne i nielogiczne . Należy zauważyć iż zeznań świadka M. B. wynika iż przebieg kontroli drogowej samochodu kierowanego przez obwinionego M. M. był taki jak opisał w swojej notatce urzędowej z k. 1. Z notatki tej wynika iż samochód kierowany przez obwinionego w momencie przeprowadzenia pomiaru prędkości laserowym urządzeniem pomiarowym (...) poruszał się z prędkością 102 km/h i pomiar został dokonany z odległości 120 m. Ponadto należy wskazać iż z wyjaśnień obwinionego M. M. wynika wprost iż kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) podczas manewru wyprzedzania przekroczył dozwoloną w tym miejscu prędkość 50 km/h (k. 38) .

Wyżej wskazane fakty podważają prawdziwość wyjaśnień obwinionego M. M. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. jako jasnym dokładnym i precyzyjnym.

Z zeznań świadka M. B. – policjanta który dokonywał zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki V. o nr rej. (...) kierowanego przez obwinionego M. M. wynika iż potwierdza on informację zawartą w jego notatce urzędowej . Nie przypomina sobie jednak szczegółów kontroli drogowej obwinionego M. M. . Ponadto z zeznań świadka M. B. wynika iż za każdym razem przed rozpoczęciem kontroli i dokonaniem pomiaru prędkości dokonuje kalibracji laserowego

urządzenia pomiarowego (...) oraz jaki jest błąd pomiaru prędkości wykonywany tym urządzeniem oraz z czego wynika (k. 38-39).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Obwiniony M. M. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany winnego tego że w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 50 km/h, jadąc z prędkością 100 km/h to jest popełnienia czynu z art. 92a k.w.

Zgodnie z treścią art. 92a k.w. podlega karze kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Przedmiotami ochrony przepisu art. 92a k.w. są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości poruszania się pojazdu, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Przepis art. 92a k.w. porządkuje odpowiedzialność za wykroczenia polegające na przekroczeniu przez kierującego pojazdem dopuszczalnej prędkości, co dotychczas było przedmiotem odpowiedzialności bądź z art. 92 § 1, bądź z art. 97, w zależności od tego, czy przekroczenie było określone odpowiednio znakiem drogowym, czy też przepisami ustawy, co wielokrotnie prowadziło do nierównego traktowania osób naruszających wskazane przepisy. W dyspozycji przepisu art. 92a k.w. ustawodawca użył określenia „nie stosuje się do ograniczenia prędkości”, co w tym przypadku oznacza niepodporządkowanie się ograniczeniu prędkości obowiązującemu w ruchu drogowym nakazanemu znakiem drogowym lub wynikającym z przepisów ustawy, nieprzestrzeganie go czy też niestosowanie się do niego. Przy czym pojęcie ograniczenia należy tu interpretować jako ujęcie, zawarcie w pewnych ramach, granicach, co skutkuje tym, że czynność sprawcza w tym wypadku może polegać zarówno na przekroczeniu górnej granicy dozwolonej prędkości, jak i na zejściu poniżej dolnej nakazanej prędkości poruszania się pojazdu po danym odcinku drogi. W praktyce może dojść do rzeczywistego zbiegu komentowanego przepisu z art. 86, jeżeli sprawca, nie stosując się do przepisów ograniczających prędkość, spowodował zagrożenie w ruchu drogowym. Wówczas należy zastosować, zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.w., art. 86 k.w. jako przewidujący surowszą karę. (za Tomasz Grzegorzczak (red.), Wojciech Jankowski, Monika Zbrojewska Komentarz do Kodeksu Wykroczeń).

Działanie obwinionego M. M. niewątpliwie wypełniło wszystkie znamiona wykroczeń z art. 92a k.w. w albowiem w dniu 19 lutego 2017 r. w miejscowości K. ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 50 km/h, jadąc z prędkością 100 km/h. Obwiniony P. D. poruszał się w momencie wykonania pomiaru prędkości za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) z prędkością 102 km/h (wynik pomiaru). Pomiar prędkości samochodem marki V. o nr rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) został wykonany przez sierż. szt. M. B. z odległości 120 m (k. 1). Pomiar prędkości samochodem marki V. o nr rej. (...) został wykonany na prostym odcinku jezdni. Fakty te wynikają wprost z zeznań świadka M. B. (k. 38-39), notatki urzędowej (k. 1) oraz częściowo wyjaśnień obwinionego M. M. (k. 38) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy wskazać iż z instrukcji obsługi laserowego urządzenia pomiarowego (...) błąd pomiaru wynosi +/- 2 km/h (k. 26-27). Zgodnie z treścią art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w. wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym, rozstrzyga się na korzyść obwinionego. Dlatego Sąd na podstawie art. § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w. rozstrzygnął wszystkie wątpliwości na korzyść obwinionego i przyjął iż samochód kierowany przez obwinionego w momencie pomiaru prędkości poruszał się z prędkością 100 km/h.

Ponadto należy wskazać iż laserowe urządzenia pomiarowe (...) nr fabryczny (...) posiadało aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwo legalizacji ponownej (k. 2) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina obwinionego M. M. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec obwinionego P. D. żadnych okoliczności łagodzących .

W powyższej sprawie Sąd na podstawie na podstawie art. 92 a kw. wymierzył obwinionemu M. M. karę grzywny w wysokości 500 złotych. Sąd uznał , iż grzywna w wysokości 500 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego M. M. . Wymierzenie obwinionemu M. M. kary grzywny w wysokości 500 zł spełni zarówno cele zapobiegawcze i wychowawcze , jakie winny być osiągnięte w stosunku do ukaranego .

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od obwinionego M. M. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) w tym 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji .